

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פו עמוד א

משנה. מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה - שנאמר + שמות יט+ היו נכנים לשלשת ימים [אל תגשו אל אשה]. מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת - שנאמר + בראשית לד+ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים. מנין שקושרין לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח שנאמר + ישעיהו א+ אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. מנין לסיכה שהיא כשתייה ביום הכפורים - אף על פי שאין ראייה לדבר - זכר לדבר, שנאמר + תהלים קט+ ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו.

גמרא. רישא דלא כרבי אלעזר בן עזריה, סיפא כרבי אלעזר בן עזריה, דאי כרבי אלעזר בן עזריה - טהורה שמענא ליה! - מאן דלא מוקי כתנאי - תנא רישא טהורה - ומוקי לה לכולה כרבי אלעזר בן עזריה. ומאן דמוקים כתנאי - רישא רבנן, וסיפא כרבי אלעזר בן עזריה. תנו רבנן: פולטת שכבת זרע ביום השלישי - טהורה, דברי רבי אלעזר בן עזריה. רבי ישמעאל אומר: פעמים שהן ארבע עונות, פעמים שהן חמש עונות, פעמים שהן שש עונות. רבי עקיבא אומר: לעולם חמש. ואם יצאתה מקצת עונה ראשונה - נותנין לה מקצת עונה ששית [שומרים על הפרש של 60 שעות - רשטינזלץ].

שבת	6	5	4	3	2	1	
ר' אלעזר בן עזריה	4	3	2	1			
ר' עקיבא	5	4	3	2	1		
ר' ישמעאל	6	5	4	3	2	1	

אמרוהו רבנן קמיה דרב פפא, ואמרי לה רב פפא לרבא: בשלמא רבי אלעזר בן עזריה - כרבנן, דאמרי בחמש עביד פרישה. ורבי ישמעאל כרבי יוסי דאמר - בארבע עביד פרישה. אלא רבי עקיבא, כמאן? - לעולם כרבי יוסי, כדאמר רב אדא בר אהבה: משה בהשכמה עלה, ובהשכמה ירד. בהשכמה עלה - דכתיב + שמות לד+ וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני בהשכמה ירד - דכתיב + שמות יט+ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך. מקיש ירידה לעלייה, מה עלייה - בהשכמה, אף ירידה - בהשכמה. למה ליה למימרא להו? והא אמר רב הונא: ישראל קדושים הן ואין משמשין מטותיהן ביום! - הא אמר רבא: אם היה בית אפל - מותר. ואמר רבא ואיתימא רב פפא: תלמיד חכם מאפיל בטליתו - ומותר.

רמב"ם הלכות שאר אבות הטומאה פרק ה

הלכה יא

האשה שפלטה שכבת זרע אם פלטה אותה בתוך שלש עונות הרי היא טמאה כרואה קרי, לפיכך סותרת יום אחד אם היתה זבה כאיש שראה קרי, ומטמאה בכל שהוא אע"פ שלא יצאת לחוץ אלא נעקרה והגיעה לבין השיניים נטמאה שהרי שכבת זרע כדמה מה דמה מטמא בפנים אף שכבת זרע שתפלוט נטמא אותה בפנים.

הלכה יב

שכבת זרע עצמה שנפלטה בתוך שלש עונות מטמאה אחרים שנגעו בה כדרך שטימאה האשה שפלטה אותה, ואם פלטה אחר שלש עונות הרי האשה טהורה וכן שכבת זרע שנפלטה טהורה שכבר נפסדה צורתה.

הלכה יג

וכמה היא עונה יום או לילה ואין העונה שנבעלה בה מן המניין, כיצד? נבעלה בליל השבת שלש עונות שלה יום השבת וליל אחד בשבת ואחד בשבת אם פלטה בתוך זמן זה טמאה, פלטה מליל שני והלאה טהורה, והאיש שפירשה ממנו שכבת זרע אפילו לאחר כמה עונות הרי זו טמאה כל זמן שהיא לחה והפורש ממנו טמא.

Current evidence indicates that, in the female genital tract, human sperm cells remain fertile only about 48 hours or less after their initial release.

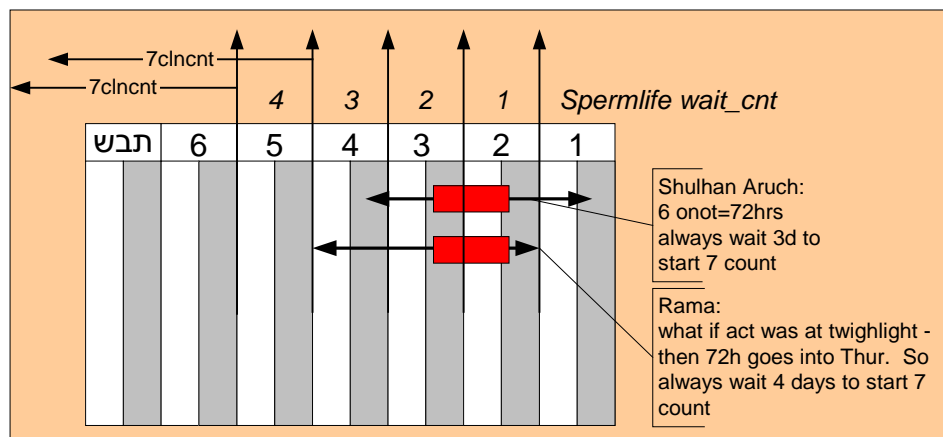
W.T. Keeton, *Biological Science*, 1980, p.394

שו"ת יביע אומר חלק ה - יו"ד סימן יז ד"ה א. ראיתי

א. ראיתי ונתון אל לבי דברי מרן השי"ע (סי' קצו סי"א): הפולטת שכבת זרע בימי ספירתה אם הוא תוך שש עונות לשמושה סותרת אותו יום, לפיכך המשמשת מטתה וראתה אח"כ ופסקה אינה מתחלת לספור ז' נקיים עד שיעברו עליה שש עונות שלימות שמא תפלוט ש"ז, לפיכך אינה מתחלת לספור ז"י עד יום ה' לשמושה, כגון אם שמושה במוצ"ש אינה מתחלת לספור עד יום ה', דק"ל אין ש"ז מסרחת עד שיעברו עליה שש עונות שלימות מעת לעת, ואם שמושה במוצ"ש ופלטה ליל רביעי קודם עת שמושה במוצ"ש עדיין היא עומדת בתוך עונה ששית לשמושה וסותרת הילכך יום ה' יהיה ראשון לספירתה.

וכי הרמ"א בהגה: ויש שכתבו להמתין עוד יום א', משום דחיישינן שמא תשמש ביום א' בבין השמשות ותסבור שהוא יום ואפשר שהוא לילה, ואם תתחיל למנות מיום חמישי יהיה תוך שש עונות לשמושה לכן יש להוסיף עוד יום א', וכן נוהגים בכל מדינות אשכנז, ואין לשנות. ויש נשים שנהגו להמתין עוד עד ז' ימים ואין טעם בדבר והמחמיר יחמיר והמיקל נשכר להקדים עצמו למצוה. ע"כ.

והנה אנו קבלנו הוראות מרן לכל אשר יאמר כי הוא זה, וא"כ בודאי שאשה שאין ראייתה נמשכת יותר מארבעה ימים, יכולה להפסיק בטהרה ביום הרביעי לראייתה לעת ערב, קודם שקיעת החמה, ותתחיל לספור ז' נקיים מיום החמישי לראייתה, והוא מכלל ז' נקיים, ותטבול ביום שביעי לערב. ומכל שכן שבדין זה רבו הפוסקים שסוברים להקל בפחות משש עונות, לפי גירסת רבינו חננאל והגאונים בשבת (פו:), אבל חכמים אומרים שלש עונות שלימות בעינן. (ולא גרסינן שש עונות). וכן פסק הרמב"ם (פ"ה מה' אבות הטומאות הי"א). וכי הכסף משנה שגורס כמ"ש הגאונים. וכ"ה בפ"י המשנה (מקואות פ"ח). וכ"כ המאירי (שבת פו: ומקואות פ"ח). ע"ש. והכי נקטינן מעיקר דינא, לפי מנהגינן שאומרים בששה בסיון זמן מתן תורתנו, אלמא דק"ל כרבנן דר' יוסי דג' עונות סגי. וכמ"ש המג"א (ר"ס תצד) שמהגינן עפ"ד הרמב"ם, ומ"ש בש"ע יו"ד (סי' קצו) דבעינן שש עונות כר' יוסי היינו לחומר בעלמא. ע"ש. וכן דעת האור זרוע להקל, וכמ"ש בשמו התה"ד (סי' רמה) ומהר"י ברונא (סי' רלב). ע"ש. וע"ע בשו"ת חתם סופר (חיו"ד סי' קעט) בד"ה הנה בדין. ע"ש. אלא שמרן השי"ע פסק כמ"ש בסי' התרומה (סי' צה), וראב"ה ח"א (סי' קעת), והרוקח (סי' שיז), והתוס' והרא"ש (נדה לג:), והרשב"א בתה"א (סוף דף קפג), דשש עונות בעינן. וכן דעת הריטב"א והר"ן (נדה לג). וכתב בב"י: שכן היה דורש ברבים רבינו הגדול מהר"י בי רב ז"ל, והכי נקטינן.

Sperm are thought to retain fertilizing capability for up to 48 hours once they have entered the female genital tract, but it's possible their lifespan is even longer.

<http://health.ivillage.com/infertility/infertmen/0,,5114,00.html>

The average life span of a sperm cell in woman's body is from 48 to 72 hours

<http://www.teenfad.ph/library/fadsources/ans2sex.htm>